

[Jan Kópke Christensen]

Som vi har gjort gang på gang under denne debat, vil jeg stadig væk anbefale, at Folketingets partier på nuværende tidspunkt tager sig sammen, sætter sig ned og finder ud af, hvordan priserne i andre lande har udviklet sig i forhold til købekraften osv., og hvordan vi nu kan få disse priser ned. Det kan vi få ved en liberalisering, ved at gøre det frit på markedet her.

Endelig vil jeg gerne spørge sundhedsministeren, om det, der nu er aftalt, er i overensstemmelse med EU, om der er nogle fælles regler, man skal tage hensyn til dér, eller om man ikke skal tage hensyn til EU i denne sammenhæng.

Bente Juncker (CD):

Jeg må lige sige til hr. Jan Kópke Christensen, at alt det, han stod og sagde heroppe om priser, købekraft osv., kan faktisk læses i udvalgsbilagene.

På CD's vegne kan jeg tilslutte mig sundhedsministerens afvisning af SF's beslutningsforslag. Men ud over det vil jeg gerne føje et par kommentarer til:

For det første er det på sin plads at minde om, at medicinindustrien er en af de såkaldte styrkepositioner i dansk erhvervsliv, som bidrager med en betydningsfuld forskningsbaseret eksport og kan fremvise stigende beskæftigelse.

Det er ting, vi ivrigt efterlyser, når der skal findes løsninger på fremtidens problemer med at finansiere velfærdssamfundet og få nedbragt arbejdsløsheden.

I det private erhvervsliv er markedsvilkår og konkurrence afgørende begreber, og hver gang lovgivningen påvirker disse mekanismer, vil det afføde en reaktion.

Det kan ikke komme bag på nogen, og derfor ser jeg det heller ikke som noget i princippet odiøst, hvis en tabt fortjeneste det ene sted søges kompenseres med en gevinst på et andet.

Sådan vil enhver virksomhed reagere, og her i Folketinget er vi selv ganske gode til det med gyngerne og karrusellerne.

Men desto mere grund er der da til, som ministeren også har gjort det, at kvittere for den ansvarlighed, medicinindustrien har vist ved den nye frivillige aftale.

Jeg tror ikke, jeg er alene om at være godt og grundigt træt af de evindelige slagsmål om me-

dicinpriserne. Det giver et anstrengt forhold mellem branchen og lovgiverne, og det håber vi i CD kan blive restitueret med den våbenhvile, der nu er bragt i stand for den nærmeste fremtid.

For der er mange gode grunde til at bruge kræfter på andre dele af den sundhedsekonomiske debat. De ti ellevedele af de samlede offentlige sundhedsudgifter for øjeblikket bruges til andre formål end medicin, og derfor kan det ikke være særlig befordrende at blive ved med at bruge den samme tid, nemlig ti ellevedele af tiden, på at holde det gode slagsmål i gang alene omkring den ene ellevededel, som medicinen lægger beslag på.

Vi skal bruge tid på en mere varieret debat om, hvad man nok har kaldt et af verdens bedste og billigste sundhedssystemer, men som begynder at vise tegn på nedslidning. Den frivillige aftale kan forhåbentlig være med til at skabe den fornødne ro til det formål, og det er værdifuldt for alle parter.

Dorit Myltoft (RV):

Jeg kunne indledningsvis fremsætte nogle principielle betragtninger om de faktorer, der spiller ind ved prisdannelse på medicin, men jeg vil nøjes med at henvise til tidligere behandlinger og alene nøjes med facit.

Summa summarum er det sådan, at der ved prisdannelse på medicin indgår adskillige og til tider modsatrettede interesser.

For Det Radikale Venstre betyder det, at tekniske kontrolsystemer altid vil komme til kort. Hele området er bedst tjent med, at der træffes åbne, frivillige aftaler. Jeg vil derfor her rose sundhedsministeren for den netop indgåede aftale om et tidsbestemt prisstop.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Lysholm Christensen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende om forslaget:

Rent umiddelbart vil man jo sige, at det, som SF foreslår i dette beslutningsforslag, er indlysende rigtigt. Hvorfor har man dog ikke gjort det for længe siden? Det er da usmageligt med så store fortjenester på folks sygdom, og de høje priser og de store prisstigninger osv. kan vist ikke begrundes i forskningsudgifter.